

Andrzej Dzięga
Arcybiskup Metropolita
Szczecińsko-Kamieński

SŁOWO PASTERSKIE
na XI niedzielę zwykłą, 17 czerwca 2018 r.
(Czytania mszalne: 1 Ez 17,22-24; 2 Kor 5,6-10; Mk 4,26-34)

Drodzy Bracia Kapłani,
Osoby życia konsekrowanego,
Umiłowani Siostry i Bracia!

Dzisiejsza liturgia słowa, poprzez proroka Ezechiela przypomina nam, że Bóg może dokonywać w naszym życiu wielkich dzieł swoich, które dla nas stają się wspaniałymi cudami. Prorok, wskazuje na potężne drzewo cedrowe, zapewnia nas, że nawet z jednej małej gałązki Bóg może wzbudzić drzewo jeszcze piękniejsze i potężniejsze, w którego cieniu może schronić się wszelkie ptactwo skrzydlate. Odpowiadając na to Słowo wołaliśmy w Psalmie: *Dobrze jest dziękować Panu, bo On jest sprawiedliwy, On naszą opoką* (por. Ps 92). W drugim czytaniu św. Paweł podkreśla, że: *jak długo pozostajemy w ciele, jesteśmy pielgrzymami, z daleka od Pana* (2 Kor 5,6). Dlatego winniśmy starać się, poprzez pragnienia serca i przez konkretne działania, każdego dnia dążyć do Boga. Ewangelista Marek ukazuje nam tę prawdę w przypowieści o siewcy, który *czy śpi, czy czuwa, we dnie i w nocy, nasienie kielkuje i rośnie, sam nie wie jak. Ziemia sama z siebie wydaje plon...* To właśnie poprzez pełnienie dobra, poprzez nasz rozwój duchowy, możemy szerzej otworzyć nasze serca na Boga i wydawać dobry plon naszego życia.

Za kilka dni rozpocznie się, wyczekiwany nie tylko przez dzieci i młodzież, czas wakacji oraz urlopów. Wiele osób wyjedzie w różne zakątki Polski i świata na zasłużony odpoczynek, aby tam nabierać sił do dalszej pracy. Spotyka się wtedy wielu nowych ludzi, pozornie obcych, od których można się jednak samemu nauczyć czegoś dobrego, ale też wobec których można dać nasze świadectwo wiary. Czas wypoczynku to także czas na świadome podjęcie osobistej odnowy duchowej, kontemplowania obecności Boga w stworzonym świecie. Wiele osób szuka wtedy okazji do pogłębiania swojej wiary poprzez udział w różnorodnych rekolekcjach. Propozycji takich, zarówno

dla całych rodzin, jak dla poszukujących, jak też dla młodego pokolenia, jest bardzo dużo. Warto z tych możliwości korzystać.

Wśród wielu form rekolekcji, które możemy przeżyć w czasie wakacji są także pielgrzymki piesze, które nazywamy *rekolekcjami w drodze*. O takich rekolekcjach powiedziano: *Pielgrzymka jest wyjściem ze swego rodzinnego domu i udaniem się w drogę ku miejscu uznanemu za święte, by tam bliżej spotkać się z Bogiem. Pośrednikami tego spotkania są Matka Boża i Święci Pańscy, czczeni w świętych miejscach. Jest to zatem akt religijny. Wyróżnia się ona od innych form pobożności tym, że odbywa się w drodze, poza miejscem stałego zamieszkania*". (*Vademecum duszpasterstwa pielgrzymkowego*).

Pielgrzymowanie jest formą uświęcenia, znaną od zawsze. Już na kartach Starego Testamentu widzimy podejmowany przez ludzi trud pielgrzymiej drogi. To Bóg powołując Abrama (Abrahama) mówi do niego: *Wyjdź z twojej ziemi rodzinnej i z domu twojego ojca do kraju który Ci ukaże* (Rdz 12,1), a on pozostawia wszystko i idzie za głosem Boga. To Bóg, objawiając się Mojżeszowi w płonącym krzewie, powołuje go i wybiera, aby wprowadził naród wybrany do Ziemi Obiecanej (por. Wj 3,1-12). Także Maryja wraz z Józefem pielgrzymowali, zwyczajem prawa, do Jerozolimy. Również sam Jezus, posłuszny temu nakazowi, pielgrzymuje wraz ze swoimi Rodzicami do Jerozolimy (por. Łk 2,41-42). Wczytując się w ewangelie zauważymy, że całą publiczną misję Jezusa wyznaczał rytm pielgrzymowania do Jerozolimy (por. KKK 583). To właśnie podczas ostatniej swojej pielgrzymki na Święto Paschy Jezus oddał za nas swoje życie na drzewie krzyża i dokonał przejścia – *Nowej Paschy* poprzez Mękę i Śmierć ku chwalebnemu Zmartwychwstaniu. W ten sposób przygotował nam miejsce w Domu Ojca (por. J 14,2), abyśmy i my mogli razem z Nim przebywać po zakończeniu ziemskiej pielgrzymki.

Pielgrzymka to nie tylko przebyte kilometry, ale przede wszystkim otwarcie serca na Boże sprawy; to czas zamyślenia, odważnych pytań, poszukiwania prawdy, często układania na nowo, tego co się w życiu człowieka rozsypało. Pielgrzymowanie prowadzi nas do uwielbienia Boga i oddawania mu należnej chwały za to, że jest i działa w naszym życiu (por. KKK 2639). Jest to czas dziękczynienia za otrzymane łaski oraz Bożą opiekę. Jest to również wielka modlitwa prośby. Powszechnym zjawiskiem jest niesienie w sercu pielgrzymim ważnych wspólnotowych i osobistych intencji. W pielgrzymowanie wpisane jest doświadczenie pokuty, nawrócenia oraz zadośćuczynienia, nie tylko za grzechy osobiste, ale też za grzechy naszych bliskich i całego świata. Znane są sytuacje, że ktoś świadomie wkłada do pielgrzymiej torby dodatkowy kamień, aby – niosąc go do sanktuarium – podejmować dodatkową pokutę za kogoś bliskiego, którego nawrócenie chce uprosić u Boga. Wyjątkowym doświadczeniem pokuty jest przede wszystkim samo cierpliwe znoszenie trudu drogi, niejednokrotnie w upale lub w deszczu. Pielgrzymowanie uczy nas wrażliwości na drugiego człowieka i pozwala odkryć braterstwo, dzięki gestom życzliwości. Częstym doświadczeniem w drodze pielgrzymiej są duchowe rozmowy z pielgrzymującymi obok nas kapłanami czy siostrami zakonnymi. Wielu młodych w czasie pielgrzymiej

drogi wsłuchuje się dodatkowo w głos Chrystusa, który zaprasza ich do prawdziwie chrześcijańskiego przeżywania życia małżeńskiego, kapłańskiego lub zakonnego.

W naszej Archidiecezji podejmujemy szereg pielgrzymek autokarowych, pieszych i rowerowych do lokalnych sanktuariów oraz do wielkich Sanktuariów Polski i Świata. Szczególne jednak miejsce w sercach Polaków ma Jasna Góra, do której co roku pielgrzymują niezliczone rzesze wiernych z Polski i z zagranicy. Chciałbym zaprosić wszystkich Was, Siostry i Bracia, abyście w tym roku, gdy przeżywamy 100. Rocznicę Odzyskania przez naszą Ojczyznę Niepodległości, wyruszyli na pielgrzymi szlak wiodący od samego Bałtyku do stóp Jasnogórskiej Pani, czyli na szlak Szczecińskiej Pieszej Pielgrzymki na Jasną Górę. Niezależnie od wieku, każdy może wyruszyć na pielgrzymią drogę. W historii naszej pielgrzymki najmłodszy pątnik miał niecałe pół roku, a najstarszy 85 lat. Dużą część pielgrzymów stanowią ludzie młodzi. Pielgrzymują rodzice ze swoimi dziećmi. Pielgrzymują osoby niepełnosprawne, poruszając się, z pomocą bliskich, na wózkach inwalidzkich. Wszystkich ich łączy poryw serca, chęć podjęcia drogi nawrócenia, miłość do Chrystusa i Jego Matki oraz osobista intencja, którą niosą w swoim sercu, aby tam na Jasnej Górze przedstawić ją przez wstawiennictwo Maryi Jezusowi Chrystusowi. Od 34. lat szczecińskim pielgrzymom towarzyszy też ogólna intencja: *o dar nowych powołań kapłańskich i zakonnych dla naszej Archidiecezji.*

Nie lękajmy się! Każdy może wyruszyć w tę drogę. Każdy może *zamienić kanapę na wyczynowe buty* – jak mówił Ojciec Święty Franciszek w czasie Światowych Dni Młodzieży w Krakowie – i wyruszyć chociaż na jeden lub na kilka dni, aby w ten sposób włączyć się w to pielgrzymie dzieło. Istnieje bowiem możliwość pielgrzymowania także w dowolnie wybranym fragmencie drogi. Takimi szczególnymi, jednodniowymi etapami, mogą być np. nadmorski Prolog Pielgrzymki, z Pustkowa k. Rewala do Kamienia Pomorskiego, lub etap ostatni – wejście na Jasną Górę.

Tegoroczne pielgrzymowanie rozpocznie się tradycyjnie 25 lipca o godz. 9:00 w Pustkowie, przy Bałtyckim Krzyżu Nadziei. Następnie, 26 lipca wyruszą grupy ze Świnoujścia oraz z Kamienia Pomorskiego, w kolejnych dniach Pielgrzymka będzie przechodziła przez Wolin, Stepnicę oraz Police (par. Niepokalanego Poczęcia NMP godz. 8:15), aby przejść następnie przez centrum Szczecina – Warszewo, Niebuszewo, Jasne Błonia, Śródmieście – Bazylika św. Jana Chrzciciela, udając się do Sanktuarium na os. Słonecznym. Uroczysta Inauguracja Pielgrzymki odbędzie się 29 lipca o godz. 7:00, w Sanktuarium Pani Fatimskiej na os. Słonecznym. W kolejnych dniach pielgrzymi będą wyruszać ze Stargardu z par. Miłosierdzia Bożego, Choszczna i Bierzwika, przechodząc już na teren kolejnych diecezji, aż do Częstochowy.

Papież Franciszek, podczas Światowych Dni Młodzieży w Rio de Janeiro, mówił do młodzieży: *Chcę, abyście poszli na ulice, robić raban.* Boży Raban. Zatem i my róbmy ten ewangeliczny raban, dając świadectwo naszej wiary i przynależności do Jezusa Chrystusa. Tych, którzy z różnych przyczyn nie mogą wyruszyć pieszo na trasę,

zachęcam do towarzyszenia pątnikom poprzez swoją modlitwę i cierpienie, w ramach pielgrzymowania duchowego. Gromadźmy się więc np. w godzinie Apelu Jasnogórskiego w kościołach oraz przy kapliczkach i krzyżach w naszych parafiach, w grupach duchowego pielgrzymowania. Od wielu lat istnieją dwie szczecińskie grupy duchowego pielgrzymowania: przy Sanktuarium Pani Fatimskiej na Osiedlu Słonecznym i przy Parafii Matki Bożej Jasnogórskiej na Pomorzanach. Zachęcam pozostałe parafie i ośrodki duszpasterskie do takiej decyzji.

Na czas wakacji życzę Wam wszystkim, abyście fizycznie wypoczęli i duchowo odmłodnieli. Abyście przeżyli ten czas mądrze i twórczo, wzrastając w łasce u Boga i ludzi.

Na mądre wakacyjne decyzje oraz na ich błogosławione owoce z serca Wam błogosławię: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Amen.

/-/ + Andrzej Dzięga
Arcybiskup Metropolita
Szczecińsko-Kamieński